غمگین‌ترین تماشاگر پارالمپیک، شادترین قهرمان جهان

یکی از غمگین‌ترین تماشاگران پارالمپیک توکیو در ایران علی‌اکبر غریب‌شاهی بود. شاید کسی یادش نباشد یا اصلا نداند که او سال‌ها میان سنگین‌وزن‌های پاراوزنه‌برداری به اردوهای تیم‌ملی می‌رفت و می‌آمد. دعوت می‌شد و خط می‌خورد. اما می‌دانید چرا او آرزوهایش را رها نکرد؟ چون کنج غم را دیده بود. بعد از حادثه و معلولیتش، شش سال از بهترین سال‌های عمر را به انزوا گذرانده و تازه در ۳۰ سالگی رسیده بود به اول پاراوزنه‌برداری و نمی‌خواست دیگر به گذشته بازگردد. می‌خواست همه تردیدها، نه شنیدن‌ها، نمی‌توانی‌ها و اخراج‌ها را مهار کند. پس دل داد به همان پولاد سردِ معروف. ۱۴ آذر ۱۴۰۰، در ۳۹ سالگی و پشت صحنه رقابت‌های قهرمانی جهان گرجستان، توکلی به او گفت: «در بهترین لحظه زندگی‌ات هستی و می‌توانی طلا را حریف بگیری.» و او هم بالاخره در بهترین لحظه زندگی‌اش وزنه ۲۵۱ کیلوگرمی را بالا برد. طلا را گرفت و رکورددار جدید جهان شد. حالا علی‌اکبر غریب‌شاهی از ایران قهرمان سنگین وزن دنیاست.

قرن افتخار

خبرساز ورزش ایران در سال ۱۴۰۰

ت تا حسن یزدانی که با پیروزی مقابل تیلور آمریکایی، بغض میلیون‌ها ایرانی را تبدیل به اشک شوق کرد، همه اش جا گرفت در ود مربوط به قرن چهاردهم آن، ساعت ۱۹ و ۳ دقیقه و ۲۶ ثانیه روز یکشنبه ۲۹ اسفند ۱۴۰۰ تمام می‌شود تا از همان لحظه، قسمت های افتخارآفرین و البته خبرساز این ورزش در آخرین سال قرن است. سالی که برای فوتبالش با صعود زودهنگام به جام جهانی، ال‌های المپیک‌مان در تیراندازی و کاراته. سالی با درخشش کشتی‌گیران مان در صحنه جهانی با کسب همزمان عنوان قهرمانی ی را با مرور مهمترین اتفاقات آن می‌بندیم و آرزوی بهترین‌ها داریم برای ورزش ایران در قرن جدید.

دلیر تنگستان

اگر نام علی دایی با پوشکاش افسانه‌ای برای شکستن رکوردش گره خورده بود و همیشه نام دایی کنار پوشکاش می‌آمد، نام مهدی طارمی هم با نام بازیکن افسانه‌ای مجارها یک شکل دیگر هم مسیر شده است. طارمی اما فعلا کاری به رکورد ندارد و هر سال گلی می‌زند که بدسلیقگی است اگر در لیست نهایی جایزه پوشکاش نباشد. ستاره تیم ملی ایران سال قبل آن برگردان ناب را وارد دروازه چلسی کرد و امسال هم یک گل به ژیل ویسنته زد که همه را مبهوت کرد. بروید جست‌وجو کنید و یک بار دیگر گل را ببینید و لذتش را ببرید. فاصله‌ای که مهدی برای زدن آن گل انتخاب کرد شاید به شکلی استعاری به اندازه فاصله‌ای باشد که خودش در این چند سال اخیر طی کرده، او همان بازیکنی است که وقتی در شب خاص اردوغان، تانک‌ها را وسط استانبول دید، تصمیم گرفت به ایران برگردد و زیر قراردادش بزند. مهدی محروم شد، خانه‌نشین شد، محبوبیتش به حداقل رسید اما او برگشت. خوب هم برگشت، خوب یعنی چه؟ بی‌نظیر برگشت حالا از آن شب کودتا تا به امروز مهدی یک مجموعه گل دارد که همه فوتبالیست‌های جهان در فهرست کتاب آرزوهایشان خط نخورده دارند.

اما همه آن چه برای مهدی طارمی رخ داد در گل هایش رخ نداده است. یک بار دیگر به گل مقابل ژیل ویسنته باز گردیم. آن گل یک شوت وحشتناک نبود بلکه آن چیزی که آن گل را یکتا می‌کرد، ظرافتی بود که مهدی برای زدن آن به کار برد. او دروازه‌بان را دید و از آن فاصله دور توپ را وارد دروازه حریف کرد. این نوع گل زدن‌ها تنها از بازیکنان بسیار نخبه برمی آید که به اوج پختگی رسیده باشند. مهدی طارمی این روزها در اوج پختگی است. این را می‌توان از این فهمید که مدت هاست هر چه خبر از او می‌شنویم در دایره فوتبال است. حتی بزرگترین جنجال سالش هم کاملا فوتبالی بود.

طارمی آنجا می‌خواست به سرمربی تیم ملی یا هر کس دیگری که فکر می‌کند، فوتبال ایران نمی‌تواند در سطح جهانی موفق شود بگوید که نه ما بازیکنانی هستیم که می‌توانیم در بالاترین سطح فوتبال جهان بدرخشیم، فارغ از زاویه‌ای که به این مساله نگاه می‌کنیم، نمی‌توان آن را خارج از اختلاف نظر در زمینه فوتبال ارزیابی کرد.

مهدی طارمی همین حالا هم در میان بهترین بازیکنان تاریخ فوتبال ایران جای دارد. همین حالا هم اگر فیلم خلاصه گل‌هایش را به هر کسی نشان دهد، عاشق سبک بازی‌اش می‌شود. اما نه! کار او تمام نشده است، او ماهیگیر بزرگترین اقیانوس‌هاست، بچه‌های بوشهر با دریا و قایق غریبه نیستند و توفان آرزوهایشان را متوقف نمی‌کند. برای مهدی تازه اول کار است. شوق برانگیز است که بدانیم سال بعد در همین روزها درباره اش چه خواهیم نوشت. چه پیراهنی بر تن کرده است، به چه تیمی چه گل خفنی زده است و هزار رویای دست یافتنی دیگر. او اکنون سمبل فوتبال ایران است؛ یک دلیر از حوالی تنگستان.

کاری از خوبان عالم برنیامد!

۱ چهارم اسفند ماه ۱۳۹۹، مناظره ۳ کاندیدای ریاست فدراسیون فوتبال، بدون علی کریمی که پیش از این با ارسال نامه‌ای از حضور در این جمع خودداری کرده بود، کیومرث هاشمی، مصطفی آجرلو و شهاب‌الدین عزیزی‌خادم. مردی که روی صندلی وسط نشسته بود و آن‌چنان بلند و بالا وعده می‌داد که خیلی‌ها احتمال دادند وعده‌هایش طبلی تو خالی باشد. «تدوین برنامه‌ای استراتژیک و بازاریابی مدون که چیزی حدود ۱۰ میلیون یورو یا چیزی حدود ۳۰۰ میلیارد برای درآمدزایی سالانه فدراسیون پیش‌بینی کرده‌ایم.» این قبیل ادعا را البته از زبان او کم نشنیدیم. «فدراسیون من، یک فدراسیون کاملا تعاملی و غیر سیاسی خواهد بود و از همه نخبگان و اعضای مجمع می‌خواهم که به کارنامه، سابقه و برنامه رای دهند، نه چیز دیگر.»

۲ یکشنبه ۱۰ اسفند ۱۳۹۹ سالن همایش‌های اجلاس سران، صدها عکاس، خبرنگار و کاندیداهای نشستن بر ریاست فدراسیون فوتبال ایران. آجرلو، عزیزی‌خادم، علی کریمی و کیومرث هاشمی که به ترتیب ۱۸، ۳۵، ۹ و ۲۴ رای کسب کردند و در دور دوم عزیزی‌خادم این مسوولیت را به عهده گرفت. علی کریمی در پایان مجمع روز مهندس را تبریک گفت! عزیزی‌خادم پشت تریبون رفت و گفت: «خودم را خادم فوتبال می‌دانم تا بتوانم فصلی نو و نگاهی نو را در فوتبال بیاورم. شما با انتخاب من و خانم موسوی نشان دادید که حرفه‌ای هستید و من این دغدغه را ارج می‌نهم.» آن مرد آمد. آمد تا خوبان عالم، یار دوازدهم فوتبال ایران باشد!

۳ انتخاب‌های اشتباه مشاوران و افراد حاضر در فدراسیون، اشتباهات مکرر در سایت فدراسیون فوتبال، وضعیت سخت افزاری نامناسب تیم‌های ملی، حذف استقلال و پرسپولیس از آسیا، ماجرای دروغین ویلموتس، قرارداد نداشتن مربیان، قرارداد شبهه‌دار VAR، شایعه ارتباط با برخی رمال‌ها و جادوگران، نامه‌نگاری براساس اطلاعات غلط با فیفا که گفته می‌شود بالغ بر ۴۳ مورد تخلف بود و... درگیری‌ها بالا گرفته است. شایعه شده که قرار است اعضای هیات رئیسه طبق قدرت قانونی خود نسخه او را برای نجات فوتبال بپیچند. علی کریمی استوری پشت استوری می‌گذارد و منتقدان عزیزی خادم روز به روز بیشتر می‌شوند. علی خطیر اعلام می‌کند ما گول خوردیم و به خاطر حمایت عزیزی خادم عذرخواهی می‌کنیم و ضیا عربشاهی با صدایی بلند می‌گوید: عزیزی‌خادم از همان اول اشتباهی بود.

۴ بهمن ماه ۱۴۰۰، شهاب کم فروغ فدراسیون با سانتافه‌اش مجمع را ترک می‌کند اما این بار دیگر رئیس فدراسیون نیست و با رای قاطع و ۸ نفره اعضای هیات رئیسه از سمت خود عزل شده است تا تنها ۳۵۳ روز در این فدراسیون مدیریت کرده باشد. رئیس فدراسیون فوتبال که خیلی‌ها نوشتند نه عزیز بود و نه خادم، در مدت ریاستش بجز حضور در برنامه‌های همیشگی اعضای خانواده خود، در هیچ نشستی با خبرنگاران شرکت نکرد و با اشتباهات عجیب و غریب باعث شد تا فوتبال کشور به سراشیبی برود. او شمع یک سالگی حضورش در فدراسیون فوتبال را فوت نکرد تا جوابی برای ۱۱ ماه اقدامات انفرادی و بعضا خودسرانه خود و مشاورانش گرفته باشد، گرچه نایب رئیس او که یک بار هم دستگیر شده است، هنوز در فدراسیون سمت دارد!

محمدرضا گرایی؛ مرد یخی ایران

۱ آرام، صبور، بی‌ادعا، خونسرد ولی آتش زیر خاکستر. محمدرضا گرایی ققنوس است. آرام و بی‌صدا می‌جنگد و کسی از درونش خبر ندارد که چه آتشی در دل دارد. کشتی‌هایش در المپیک شاهد حرف‌های من! ما از تلویزیون بازی‌ها را دیدیم و بارها و بارها خود را به در و دیوار کوبیدیم، او روی تشک کشتی می‌جنگید و کاری می‌کرد که لحظه آخر آرام بگیریم، در نهایت هم پرچم را گرفت و با آن دور افتخار زد. صدای او از توکیو و صدای ما از ایران یکی بود. به همین دلیل هم اتحادیه جهانی کشتی با تمجید از عملکرد فوق‌العاده او در سال ۲۰۲۱ و کسب مدال‌های طلای المپیک و جهان، عملکرد وی را خارق‌العاده و دور از انتظار دانست، چراکه او پیش از سال ۲۰۲۱ در مسابقات جهانی و المپیک عنوانی نداشت. همچنین خونسردی منحصر به فردگرایی در طول این رقابت‌های حساس باعث شد، اتحادیه جهانی کشتی لقب مرد یخی (Iceman) را برای این کشتی‌گیر ۲۵ ساله ایرانی به کار ببرد.

۲ ۱۳ مرداد است و روز فینال بازی محمدرضا گرایی از ایران و نصیب‌اف از اوکراین. نماینده وزن ۶۷ کیلوگرم ایران با نتیجه قاطع ۹ بر ۱ به برتری می‌رسد و مدال با ارزش طلای المپیک را از آن خود می‌کند. این دومین مدال طلا و سومین مدال کاروان ایران در توکیو است. گرایی در دور مقدماتی این وزن در مبارزه نخست مقابل جولیان هورتا از کلمبیا ۸ بر صفر پیروز شد و در دومین مبارزه نیز در یک مصاف سخت و دشوار برابر فرانک استابلر دارنده ۳ طلای جهان از آلمان ۵ بر ۵ پیروز شد و به نیمه‌نهایی راه یافت. او در نیمه‌نهایی برابر راماز زویدزه دارنده مدال‌های طلای جوانان جهان و نقره زیر ۲۳ سال جهان از گرجستان روی تشک رفت و در پایان با نتیجه ۶ بر یک به برتری رسید و راهی فینال شد تا دومین طلایی کاروان ایران باشد.

۳ دارنده مدال طلای المپیک توکیو، مدال طلای مسابقات جهان در نروژ، بهترین کشتی‌گیر سال و... این تنها بخشی از افتخارات پسر صبور ایران در سال گذشته میلادی است. قهرمانی مسابقات زیر ۲۳ سال جهان و مدال برنز بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸، مدال برنز مسابقات دانشجویان جهان، قهرمانی آسیا ۲۰۱۹ و... دیگر عنوان‌های محمدرضا گرایی است. آسیا اما برای او کوچک است، او باید قهرمان جهان و المپیک می‌شد تا شاید بخشی از آتش درونش آرام بگیرد و مدالی که شایسته است بر سینه‌اش آویخته شود. با این اما حضور در خانواده‌ای کشتی دوست برای حضور او در این عرصه بسیار به او کمک کرد.

۴ کشتی فرنگی ایران در المپیک ۲۰۱۲ لندن توسط حمید سوریان، امید نوروزی و قاسم رضایی به ۳ مدال طلا رسید و محمدرضا گرایی پس از ۹ سال موفق شد کشتی فرنگی ایران را صاحب چهارمین مدال طلای المپیک کند. روزهای خوب‌تری در انتظار آن همه آرامش چهره محمدرضا گرایی است. روزهایی خوب‌تری که ایران قرار است منتظرش باشد و حالا حالا گرایی‌هایی دارد که برایش بجنگند و روزهای خوب بیاورند. ما هنوز چشم انتظار شادی شماییم.

تاریخ‌سازی سجاد با عجیب‌ترین مدال تاریخ المپیک

۱ ماجرا عجیب‌تر از آن چیزی است که فکر می‌کنید. آنقدر عجیب تا دست تقدیر مدال طلا را بارها و بارها بگرداند و در نهایت بر روی گردن کسی بنشاند که باید! اگر از مخاطبان جدی ورزش باشید می‌دانید که رشته کاراته برای نخستین بار به دلیل درخواست ژاپن در بازی‌های المپیک حضور رسمی داشت و بهترین کاراته کاهای کشورهای مختلف با حضور در این رویداد بزرگ خود را محک زدند، نکته جالب اما این است که کمیته اجرایی المپیک پاریس حاضر نشد این رشته برای دومین مرتبه در المپیک ۲۰۲۴ حاضر شود و این احتمالا یعنی پایان کاراته در المپیک.

۲ خیلی‌ها او را به رک گویی‌اش می‌شناسند و خیلی‌ها با مدال‌های رنگارنگش در جهان. مدال‌هایی البته به غیر از مدال عجیب و غریب و تاریخ‌اش در المپیک. ۱۶ مرداد ۱۴۰۰، کرواسی، کانادا، ایالات متحده آمریکا و عربستان چهار کشوری بودند که با قرار گرفتن در برابر سجاد گنج‌زاده، پسر ایرانی المپیک توکیو یک به یک از گردونه خارج شدند تا عجیب‌ترین مدال طلای تاریخ بر گردن سجاد بیفتد. اما چرا عجیب؟ عجیب چون اگر کمی فکر کنید شما هم لحظه به لحظه آن روز را یادتان هست. دیدار فینال سجاد برابر طارق حمدی از عربستان است و ساعت حوالی چهار عصر. هیچکس گمان نمی‌کرد ایران بتواند در المپیک توکیو در رشته کاراته طلایی شود و آخرین ایرانی حاضر در مسابقات این چنین بدرخشد.

۳ در حالی که سجاد پس از یک دقیقه با نتیجه ۴ بر یک عقب بود با ضربه محکم حریف عربستانی به روی تاتامی افتاد و با برانکارد از تاتامی خارج شد. پس از این اتفاق ۵ داور میدان وارد شور شدند و در نهایت کاراته‌کای عربستانی را به دلیل وارد ضربه محکم به گنج‌زاده دیسکالیفه اعلام کردند تا مدال طلا بر گردن سجاد گنج‌زاده آویخته شود. سجاد مدال گرفته بود اما دل ایرانی‌ها برای او و حالش می‌تپید. برای وقتی که او روی برانکارد از تاتامی خارج شد و دویدن‌های عکاسان و خبرنگاران تا بدانند چه اتفاقی افتاده است. چند دقیقه بعد سجاد با حالی بهتر روی سکو ایستاد و پرچم ایران به اهتزاز درآمد تا مردم نفسی آسوده بکشند که قهرمان حالش خوب است.

۴ سجاد گنج‌زاده اما اوایل اسفند حاشیه‌ای برای خودش دست و پا کرد که خیلی از خبرنگاران را دل‌زده کرد. او در خصوص ناراحتی‌اش درباره رقابت‌های لیگ جهانی فجیره با انتشار یک استوری نوشت: «دوستان خبرنگار با تمام احترام، وقتی تو سختی کنار قهرمان‌ها نیستید، لطفا هر موقع نیاز دارید تماس نگیرید!» این استوری سبب شد تعدادی از خبرنگاران او را یک همیشه طلبکار بخوانند، که البته مشخص نیست دقیقا از چه چیزی ناراحت است! آذر ماه امسال نیز برای گنج‌زاده اتفاق خوب دیگری هم افتاد و او برای ریاست کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک انتخاب شد. گنج‌زاده سال آینده بازی‌های ورلدگیمز یا همان بازی‌های جهانی کاراته را در پیش دارد که ۱۷ و ۱۸ تیرماه در بیرمنگام آمریکا برگزار می‌شود.

۳۱
خوشی‌های توکیو

گرچه قرار بود المپیک ۲۰۲۰ توکیو در سال ۱۳۹۹ برگزار شد اما کرونا باعث شد، سال ۱۴۰۰ به سال المپیکی ورزش ایران تبدیل شود. کاروان ۶۵ نفره ایران در المپیک و کاروان ۶۲ نفره در پارالمپیک با کسب ۳۱ مدال از توکیو برگشتند. ۳ طلا، ۲ نقره و ۲ برنز در المپیک و ۱۲ طلا، ۱۱ نقره و یک برنز در پارا، ثبت شد به نام ایران.

۲۳۸
قویترین جوان جهان

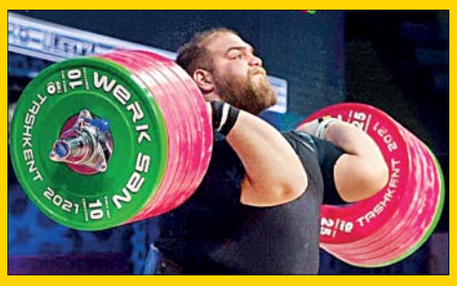

تنها رکورد دنیایی که توسط یک ورزشکار ایرانی در سال ۱۴۰۰ شکسته شد، رکورد دوضربی بود که علیرضا یوسفی در رقابت‌های وزنه‌برداری بزرگسالان جهان در تاشکند ازبکستان به ثبت رساند. او با مهار وزنه ۲۳۸ کیلوگرم، رکورد جوانان جهان را شکست و روی تخته تاشکند تاجگذاری کرد.

۲۴۴/۸
آقای رابین‌هود

اگر تا قبل از این فقط وزنه‌بردارها در ادوار مختلف المپیک رکوردشکنی کرده بودند، در المپیک توکیو، جواد فروغی تاریخ‌ساز شد و ضمن کسب نخستین مدال طلای تاریخ تیراندازی ایران در این بازی‌ها، رکورد تپانچه بادی المپیک را هم به نام خود ثبت کرد. این رکورد رسیدن به امتیاز ۲۴۴/۸ پس از ۹ دور تیراندازی در مرحله فینال بود.

۱۴۰۰
روحشان شاد

روی سنگ قبر همه شان یک عدد مشترک شد؛ تاریخ فوت: ۱۴۰۰. ورزش ایران در سالی که گذشت تعدادی از چهره‌های نازنین خود را از دست داد و در غم درگذشت آنها به سوگ نشست. حمیدرضا صدر (کارشناس و تحلیل‌گر فوتبال)، نادر دست‌نشان (بازیکن اسبق نساجی و مربی فوتبال)، حمید جاسمیان (پیشکسوت پرسپولیس)، عباس انصاری‌فرد (مدیرعامل اسبق پرسپولیس)، احمد جانعلی (بازیکن اسبق سایپا)، کاظم محمدی (بازیکن سابق تیم‌ملی فوتسال)، فریدون قنبری (قهرمان اسبق کشتی آزاد)، حسین کاظمی (مربی والیبال) و محمدرضا یزدانی‌خرم (رئیس اسبق فدراسیون‌های والیبال و کشتی). روحشان شاد و یادشان گرامی»